Lietas Nr. C05044714
Lietas arhīva Nr. C-0044-15/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Madonā 2015.gada 30. septembrī

Vidzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja E. Sudāre
ar tiesas sēžu sekretāri G. Kāznieci

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu **/pers. C/ prasībā pret Gulbenes novada pašvaldību, Valsts zemes dienestu, Centrālo zemes komisiju** par īpašumtiesību atjaunošanu uz mantojamo zemi.

Aprakstošā daļa

/pers. C/ griezies Vidzemes apgabaltiesā ar prasību pret Gulbenes novada pašvaldību, Valsts zemes dienestu, Centrālo zemes komisiju, lūdzot tiesu atjaunot īpašuma tiesības uz mantojamo zemi 4,6 ha platībā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja vectēvam /pers. D/ pirmās Latvijas Republikas laikā, pamatojoties uz arhīva izziņu, piederēja nekustamais īpašums Valkas apriņķa, Sinoles pagastā. Prasītāja māte /pers. E/ pēc neatkarības atjaunošanas pieprasīja lietošanā un īpašumā savam tēvam piederējušo zemi.

Ar Lejasciema pagasta zemes komisijas 1996.gada 11.oktobra lēmumu /pers. E/ no atzītajām īpašuma tiesībām 35,8 ha platībā tika atjaunotas īpašuma tiesības tikai uz /uzvārds/ māju zemi 31,2 ha platībā. Pēc mātes nāves prasītājs mantoja nekustamo īpašumu Lejasciema pagasta Mālmuižā.

Prasītājs norāda, ka īpašuma tiesību atjaunošanas procesā viņa mātei netika reāli dabā ierādīti 4,6 ha, jo tos apsolīja piedāvāt citā vietā Gulbenes rajona robežās (sprieduma kopija pielikumā).

Sakarā ar prasītāja slimību savlaicīgi netika nokārtots līdz galam jautājums par mantotās zemes pieprasīšanu Centrālajai zemes komisijai un tā ierakstīšanu zemesgrāmatā.

Prasītājs atzīst, ka likumā noteikto termiņu zemes pieprasīšanai (īpašuma tiesību atjaunošanai) uz 4,6 ha slimības dēļ ir nokavējis.

Likuma "Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" normas nosaka, ka termiņa nokavēšanas gadījumā īpašuma tiesības var atjaunot tiesa.

Speciālā likuma "Par zemes privatizāciju lauku apvidos" 5.panta pirmajā daļā noteikts, ka zemes īpašuma tiesības atjaunojamas uz personīgā pieprasījuma pamata bijušajiem zemes īpašniekiem, kuru īpašumā zeme Latvijas Republikā bija 1940. gada 21. jūlijā, vai viņu mantiniekiem saskaņā ar Latvijas Republikas 1937.gada Civillikumu.

Prasītāja māte /pers. E/ zemes reformas pirmajā kārtā ir pieprasījusi mantojamo zemi, līdz ar to /pers. C/ lūdz atjaunot viņam īpašuma tiesības uz vectēvam /pers. D/ piederējošo un mātes /pers. E/ nerealizētajām mantošanas tiesībām, tas ir, uz zemi 4,6 ha platībā.

Prasītājs norāda, ka 2014.gada 8.septembrī vērsies ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Administratīvā rajona tiesa ar 2014.gada 15.septembra lēmumu atteica pieņemt iesniegto pieteikumu izskatīšanai pēc būtības, jo nokavēts likumā "Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" noteiktais termiņš pieteikuma iesniegšanai Centrālajā zemes komisijā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 78.pantu, par trešo personu civilprocesā var būt fiziskā vai juridiskā persona, kuras tiesības vai pienākumus pret vienu no pusēm var skart spriedums lietā.

Pieteikumā norādīts, ka bez prasītāja ziņas ir notikušas darbības saistībā ar 4,6 ha zemes. Norādīts, ka prasītājam it kā ir piešķirti kompensācijas sertifikāti un tie bez prasītāja ziņas ir pārdoti.

Prasītājs slimības dēļ nav varējis aktīvi kārtot šo jautājumu. 2013.gada rudenī prasītājs gribēja, lai kompensējamo zemi pārceļ (pievieno) uz Lejasstradu pagastu, kur viņam pieder dārziņš Ievugrava - 14. 2014.gada sākumā Lejasciema pagastā prasītājam paskaidroja, ka viņš, it kā, ir izmantojis iespēju kompensējamo zemi saņemt sertifikātos. Papildus interesējoties Valsts Zemes dienesta Gulbenes nodaļā prasītājam paskaidroja, ka VZD, pamatojoties uz viņa 2004.gada 6.oktobra iesniegumu, ir pieņēmusi 13.10.2004. lēmumu Nr. 8 - 1.3/218 „Par kompensācijas aprēķināšanu", bet 21.10.2004. lēmumu Nr. 8-1.3/223 „Par kompensācijas piešķiršanu". Ar šiem lēmumiem prasītājam, it kā, ir piešķirta kompensācija Ls 473,2 apmērā, jeb 16,90 kompensācijas sertifikāti.

Interesējoties a/s Latvijas Krājbanka, prasītājam tika izsniegti dokumenti, kur redzams, ka bez viņa ziņas un piekrišanas kāda nenoskaidrota persona ir izņēmusi un jau 24.11.2004. atsavinājusi šos sertifikātus. Prasītāja vietā noslēgts viltots 24.11.2004. līgums Nr. 2411/175.

Valsts Zemes dienests prasītājam 2014.gada maijā izsniedza 2004.gada 6.oktobra iesnieguma kopiju, kurā redzams, ka viņa vietā iesniegumu ir uzrakstījusi un viņa vietā parakstu ir izdarījusi cita persona (viltojusi dokumentus).

Prasītājs norāda, ka vērsies ar uzziņas pieprasījumu pie Valsts zemes dienesta, taču konkrētas atbildes uz uzdotajiem jautājumiem netika saņēmis. Neviena atsauksme par to, kādā veidā ir jārīkojas šajā tiesiskajā situācijā attiecībā par VZD 2004.gada lēmumu atcelšanu, netika saņemta.

Prasība pamatota uz likuma "Par zemes privatizāciju lauku apvidos" 3., 4.pantu, 5. panta pirmo, ceturto daļu, 6., 11. pantu, likumu "Par zemes reformu Latvijas Republikas lauku apvidos", likumu "Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos"

Par iesniegto prasību Vidzemes apgabaltiesā saņemts Centrālās zemes komisijas paskaidrojums.

Paskaidrojumos norādīts, ka Zemes reformas pamatprincips prasa ievērot bijušo zemes īpašnieku, kam tās bija 1940.gada 21.jūlijā, vai viņu

mantinieku īpašuma tiesības. Šāda pamatprincipa īstenošanai zemes reforma noteikta kā terminēts process, jo tā saistīta ar konkrētu termiņu ievērošanu gan attiecībā uz pašas zemes reformas norisi, gan attiecībā uz zemes vai kompensācijas pieprasījumu un attiecīgo dokumentu iesniegšanu un izskatīšanu.

Saskaņā ar likuma "Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 16.panta pirmo daļu līdz 2007.gada 28.decembrim bijušie zemes īpašnieki vai viņu mantinieki, kuriem nav atjaunotas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu vai par to nav piešķirti īpašuma kompensācijas sertifikāti [tai skaitā personas, kuras līdz 1940.gada 21.jūlijam uzsāka izpirkt (aizpirka) Latvijā atstātos vācu izceļotāju nekustamos īpašumus no Vispārējās Lauksaimniecības bankas, vai Valsts zemes bankas, kā arī šo personu mantinieki], iesniedz Centrālajai zemes komisijai pieprasījumu par zemes īpašuma tiesību atjaunošanu. Dokumentus, kas apliecina zemes īpašuma un mantošanas tiesības, var iesniegt līdz 2008.gada 1.septembrim.

Paskaidrojumos norādīts, ka /pers. C/ pieprasījums atjaunot īpašuma tiesības uz neatgūto mantojamās zemes daļu Centrālajā zemes komisijā nav iesniegts.

Likuma "Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 16.panta pirmajā daļā ietvertais zemes pieprasījuma iesniegšanas termiņš - 2007.gada 28. decembris, uzskatāms par materiāli tiesisku prekluzīvu, tas ir, subjektīvo tiesību izbeidzošu, termiņu. Tiesības, kas radītas tikai uz zināmu laiku, izbeidzas ar šā termiņa notecējumu. Prekluzīvie termiņi nav atjaunojami. /pers. C/ pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

2014.gada 26.novembrī Vidzemes apgabaltiesā saņemti Valsts zemes dienesta paskaidrojumi par iesniegto prasību.

Paskaidrojumos norādīts, ka, saskaņā ar Latvijas Valsts vēstures arhīva 1991.gada izziņu Nr.3-11/18058(53), Valkas apriņķa Senoles pagasta /uzvārds/ māju zeme 96.18 pūrvietas, kas atbilst 35.75 ha, 1940.gada 21.jūlijā piederējusi /pers. D/. Zemes reformas laikā /pers. E/ pieprasījusi atjaunot īpašuma tiesības uz zemi 37 ha platībā. Ar Gulbenes rajona Lejasciema pagasta zemes komisijas 1995.gada 30.augusta lēmumu (sēde Nr.8) /pers. E/ atzītas īpašuma tiesības uz tēvam /pers. D/ piederējušo zemi 35.8 ha platībā. Ar Lejasciema pagasta zemes komisijas 1996.gada 11.oktobra lēmumu Nr.1/2 viņai atjaunotas īpašuma tiesības uz /uzvārds/ māju zemi 31.2 ha platībā, saskaņā ar saimniecības /Nosaukums A/, kadastra numurs /numurs A/, zemes robežu plānu. /pers. E/ īpašuma tiesības uz Lejasciema pagasta nekustamo īpašumu /Nosaukums A/, kadastra numurs /numurs A/, (turpmāk - Nī /Nosaukums A/), kas sastāv no divām zemes vienībām ar kadastra apzīmējumiem /numurs/u n /numurs/ ar kopplatību 31.2 ha, nostiprinājusi zemesgrāmatā 1997.gada 11.septembrī.

Ar Gulbenes rajona tiesas 1999.gada 21.septembra spriedumu lietā Nr.2-447, kas stājies likumīgā spēkā 1999.gada 11.oktobrī, prasītājs apstiprināts mantojuma tiesībās uz visu 1999.gada 5.janvārī mirušās /pers. E/ atstāto mantojumu. Mantojumā ietilpst zemesgrāmatā reģistrētais NĪ /Nosaukums A/ 31.2 ha platībā un nerealizētās mantošanas tiesības uz 4.6 ha zemes, kas /pers. E/ atzītas ar Lejasciema pagasta zemes komisijas 1995.gada 30.augusta lēmumu (sēde Nr.8).

2004.gada l0.oktobrī reģionālajā nodaļā saņemts prasītāja 2004.gada 6.oktobra iesniegums, kurā lūgts aprēķināt kompensāciju par dabā neierādīto bijušo /uzvārds/ māju zemi 4.55 ha platībā. Iesniegumā norādīti prasītāja personas dati - vārds, uzvārds, personas kods, dzīves vietas adrese un tas ir parakstīts. Pamatojoties uz saņemto iesniegumu un tajā ietverto lūgumu, reģionālā nodaļa 2004.gada 13.oktobrī pieņēmusi lēmumu Nr.8-1.3/218 „Par kompensācijas aprēķināšanu", ar kuru nolemts prasītājam aprēķināt kompensāciju par /uzvārds/ māju zemes daļu 4.55 ha kopplatībā. Ar reģionālās nodaļas 2004.gada 21.oktobra lēmumu Nr.8-1.3/223 prasītājam piešķirta kompensācija 16.90 sertifikāti par īpašumā nenodoto mantojamās zemes daļu 4.55 ha kopplatībā. Pēc reģionālās nodaļas rīcībā esošās informācijas, piešķirto kompensāciju prasītājs ir saņēmis. Līdz ar to, iepriekš minētie lēmumi ir izpildīti un tādējādi, atbilstoši Administratīvā procesa likuma 70.panta trešajai daļai, zaudējuši spēku. Reģionālās nodaļas rīcībā nav dokumentu, kas apstiprinātu, ka paraksts uz prasītāja 2004.gada 6.oktobra iesnieguma būtu viltots. Līdz ar to spēkā ir tie dokumenti, kas ir reģionālās nodaļas rīcībā un uz kuru pamata ir pabeigta Lejasciema pagasta /uzvārds/ māju zemes reforma, jo īpašuma tiesības uz to ir realizētas pilnā apmērā. Līdz ar to Prasītāja iesniegtā prasība nav pamatota un ir noraidāma.

2014.gada 3.decembrī Vidzemes aapgabaltiesā saņemts Gulenes novada domes paskaidrojums, kurā norādīts, ka /pers. C/ iesniegto prasību neatzīst pilnībā.

Paskaidrojumā norādīts, ka prasītājs pats atzīst termiņa nokavējumu un likums neparedz šī termiņa atjaunošanu.

Norādīts, ka par prasības pieteikumā norādītajiem papildus apstākļiem lietā nevar neko paskaidrot, jo Gulbenes novada domes lietvedībā nav dokumentu par pieteikumā minētajām darbībām.

Tiesas sēdē prasītāja /pers. C/ pilnvarotais pārstāvis /pers. J/ lūdza apmierināt prasību un sniedza paskaidrojumus saskaņā ar prasības pieteikumā minētajiem argumentiem. Norādīja, ka prasītājs nav rakstījis iesniegumu par kompensācijas piešķiršanu un nav saņēmis kompensāciju, to viņa vārdā ir izdarījusi cita, viņam nezināma persona.

Atbildētājas VZD pārstāve tiesas sēdē prasību neatzina par pamatotu un sniedza paskaidrojumus analogi lietā iesniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem. Paskaidroja, ka pieļauj, ka kompensācijas jautājuma kārtošanā ir bijusi iesaistīta cita persona, bet nav zināms, kur šī kompensācija nonāca. Norādīja, ka kamēr nav pierādīta VZD vaina, nav pamata piedzīt no VZD tiesāšanās izdevumus.

Atbildētāja pārstāve no Gulbenes novada domes tiesas sēdē paskaidroja, ka neapstrīd faktu, ka prasītājs no savas mātes mantoja tiesības uz prasībā minēto zemi. Norādīja, ka Gulbenes novada domes rīcībā nav ziņu par prasībā minētajiem apstākļiem.

Latvijas Republikas Centrālās zemes komisijas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Tiesa secina, ka lietu iespējams izskatīt bez pārstāvja piedalīšanās, jo lietā atrodas Centrālās zemes komisijas iesniegums (lietas 53.lapa), kurā lūgts lietu izskatīt bez pārstāvja piedalīšanās.

Motīvu daļa

Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē un novērtējot tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesa secina, ka prasība ir noraidāma.

Lietā nav strīda par to, ka prasītāja māte /pers. E/ likumā noteiktajā termiņā pieteicās uz 1940.gada 21.jūlijā /pers. D/ piederējušo "/uzvārds/" zemi 35,8 ha platībā. Ar Gulbenes rajona Lejasciema pagasta zemes komisijas 1995.gada 30.augusta lēmumu (sēde Nr.8) /pers. E/ atzītas īpašuma tiesības uz tēvam /pers. D/ piederējušo zemi 35.8 ha platībā. Ar Lejasciema pagasta zemes komisijas 1996.gada 11.oktobra lēmumu Nr.1/2 viņai atjaunotas īpašuma tiesības uz /uzvārds/ māju zemi 31.2 ha platībā, saskaņā ar saimniecības /Nosaukums A/, kadastra numurs /numurs A/, zemes robežu plānu. /pers. E/ īpašuma tiesības uz Lejasciema pagasta nekustamo īpašumu /Nosaukums A/, kadastra numurs /numurs A/, (turpmāk - Nī /Nosaukums A/), kas sastāv no divām zemes vienībām ar kadastra apzīmējumiem /numurs/ un /numurs/ ar kopplatību 31.2 ha, nostiprinājusi zemesgrāmatā 1997.gada 11.septembrī.

Nav strīda arī par to, ka prasītājs /pers. C/ ar Gulbenes rajona tiesas 1999.gada 21.septembra spriedumu lietā Nr.2-447, kas stājies likumīgā spēkā 1999.gada 11.oktobrī, apstiprināts mantojuma tiesībās uz visu 1999.gada 5.janvārī mirušās /pers. E/ atstāto mantojumu. Mantojumā ietilpst zemesgrāmatā reģistrētais īpašums /Nosaukums A/ 31.2 ha platībā un nerealizētās mantošanas tiesības uz 4.6 ha zemes, kas /pers. E/ atzītas ar Lejasciema pagasta zemes komisijas 1995.gada 30.augusta lēmumu (sēde Nr.8).

Lietā strīds pastāv par to, vai prasītājs ir saņēmis kompensāciju, pamatojoties uz 2004.gada 10.oktobrī VZD reģionālajā nodaļā saņemto, prasītāja vārdā rakstīto 2004.gada 6.oktobra iesniegumu, kurā lūgts aprēķināt kompensāciju par dabā neierādīto bijušo /uzvārds/ māju zemi 4.55 ha

platībā.

Prasītājs ir norādījis, ka viņš šādu iesniegumu nav rakstījis un nav saņēmis kompensāciju. Savu argumentu pamatošanai prasītājs lietā lūdza nozīmēt rokraksta ekspertīzi dokumentiem, kas saistīti ar kompensācijas piešķiršanu, izmaksu un pārdošanu.

Likums „Par tiesu varu" nosaka tiesas pienākumu, izskatot jebkuru lietu, noskaidrot objektīvo patiesību, kā arī „lai gan pierādījumus iesniedz vai uz tiem atsaucas katra no pusēm, tiesai tomēr jāraugās uz tiem kritiski, jānoskaidro to objektīvā vērtība un jācenšas noskaidrot patiesos, faktiskos apstākļus, kam galarezultātā jānoved pie patiesības" *(Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 176.lpp.).*

Arī juridiskajā literatūrā paustas atziņas, ka pierādīšanas pienākuma sadales pamatā ir princips, ka jāpierāda, pierādījumi jāiesniedz tam, kurš apgalvo, un nevis tam, kurš noliedz. Tādejādi pierādīšanas pienākums vispirms gulstas uz prasītāju, kurš griežas tiesā ar lūgumu aizsargāt aizskartās tiesības. Līdz brīdim, kamēr prasītājs nav pierādījis prasību (savu prasījumu pamatotību), atbildētājam nekas nav jāpierāda, viņš prasību var neatzīt bez jebkādiem pierādījumiem. Prasītājs nevar balstīties uz apsvērumu – savu prasību pierādīt nevaru, tādēļ atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība, un ja viņš to nepierāda, prasība ir jāapmierina. (*A.Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Tiesu namu aģentūra*).

Prasītāja lūgums par rokraksta ekspertīzes izdarīšanu tika apmierināts un ar Vidzemes apgabaltiesas 2015.gada 21.janvāra lēmumu minētā ekspertīze lietā tika nozīmēta (lietas 79.-80.lapa).

No lietā esošā Eksperta atzinuma (lietas 88.-93.lapa) redzams, ka tekstu 06.10.2004. iesniegumā VZD Vidzemes reģionālās nodaļas kadastra pārvaldes Gulbenes biroja vadītājai par kompensācijas piešķiršanu (lietas 47.lapa) nav izpildījis prasītājs, bet gan kāda cita persona. Savukārt noteikt, kas ir parakstījis minēto iesniegumu- pats /pers. C/, vai kāda cita persona, kā arī to, vai /pers. C/ ir parakstījis dokumentus AS "Latvijas Krājbanka" par sertifikātu pārdošanu (lietas 18.-19.lapa), noteikt nav iespējams.

Pamatojoties uz minēto, tiesa secina, ka lietā nav iegūti pierādījumi, lai varētu izdarīt secinājumu par to, ka iesniegumu par kompensācijas piešķiršanu un pēc tam dokumentus AS "Latvijas Krājbanka" par sertifikātu pārdošanu, nav parakstījis pats prasītājs.

Likuma "Par zemes privatizāciju lauku apvidos" 5.panta pirmajā daļā noteikts, ka zemes īpašuma tiesības atjaunojamas uz *personīgā* pieprasījuma pamata bijušajiem zemes īpašniekiem, kuru īpašumā zeme Latvijas Republikā bija 1940. gada 21. jūlijā, vai viņu mantiniekiem saskaņā ar Latvijas Republikas 1937.gada Civillikumu.

Kā redzams no lietā esošās iesnieguma kopijas, tajā norādīti prasītāja personas dati - vārds, uzvārds, personas kods, dzīves vietas adrese un tas ir parakstīts. Līdz ar to pamatoti, pamatojoties uz saņemto iesniegumu un tajā ietverto lūgumu, VZD Vidzemes reģionālā nodaļa 2004.gada 13.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.8-1.3/218 „Par kompensācijas aprēķināšanu", ar kuru nolemts prasītājam aprēķināt kompensāciju par /uzvārds/ māju zemes daļu 4.55 ha kopplatībā. Ar reģionālās nodaļas 2004.gada 21.oktobra lēmumu Nr.8-1.3/223 prasītājam piešķirta kompensācija 16.90 sertifikāti par īpašumā nenodoto mantojamās zemes daļu 4.55 ha kopplatībā.

Kā redzams no AS "Latvijas Krājbanka" saņemtās dokumentācijas (lietas 17.-21.lapa), tad banka ir izgatavojusi prasītāja pases fotokopiju, par ko strīda lietā nav, ka tā ir tieši prasītāja pases kopija. Prasītājs tiesas sēdē nevarēja paskaidrot, kādā veidā viņa pases fotokopija ir nokļuvusi AS "Latvijas Krājbanka" rīcībā. Līdz ar to, ņemot vērā minētos apstākļus, tiesa neizslēdz iespēju, ka prasītājs, iespējams, ir saņēmis kompensāciju.

Citus pierādījumus savu apgalvojumu pamatošanai prasītājs lietā iesniedzis nav.

Civilprocesa likuma 93.pantā noteikts, ka katrai pusei ir jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus, bet saskaņā ar Civilprocesa likuma 104.pantu puses paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 10.pantam puses realizē savas procesuālas tiesības sacīkstes formā.

Šā panta otrā daļa nosaka, ka sacīkste notiek, pusēm dodot paskaidrojumus, iesniedzot pierādījumus, tiesai adresētus pieteikumus, piedaloties liecinieku un ekspertu nopratināšanā, citu pierādījumu pārbaudē un novērtēšanā, piedaloties tiesu debatēs un veicot citas procesuālās darbības šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Civilprocesā bez sacīkstes principa darbojas arī dispozitivitātes princips un katrs lietas dalībnieks pats izlemj, kādā apjomā realizēt savas procesuālās tiesības.

Pamatojoties uz minēto, tiesa secina, ka prasītāja prasība ir noraidāma kā nepierādīta.

Civilprocesa likuma 42.panta otrajā daļā noteikts – ja prasību noraida, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piedzenami no prasītāja valsts ienākumos.

Tā kā prasītājs /pers. C/ ir atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta ceturto daļu, tiesas izdevumus šajā lietā uzņemas valsts.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā lietā konstatēto un vadoties no likuma "Par zemes privatizāciju lauku apvidos" 5.panta, Civilprocesa likuma, 93., 193. panta, Vidzemes apgabaltiesa

n o s p r i e d a :

/pers. C/, personas kods /personas kods/**, prasību** par īpašuma tiesību atjaunošanu uz mantojamo zemi 4,6 ha platībā, **noraidīt.**

Spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas- 2015.gada 14. oktobra, apelācijas sūdzību iesniedzot Vidzemes apgabaltiesas Madonas tiesu namā.

Tiesnese: E. Sudāre